

Kierunek „zdrowie publiczne” – studia II stopnia

Celem studiów drugiego stopnia na kierunku „zdrowie publiczne” jest uzyskanie przez absolwenta wykształcenia i przygotowania zawodowego w obszarze nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, a także w obszarze nauk społecznych. Umiejscowienie kierunku w obszarze nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej oraz nauk społecznych, daje możliwość przygotowania przyszłych profesjonalnych specjalistów zdrowia publicznego, którzy dzięki posiadanej wiedzy, umiejętnościom i uzyskanym kompetencjom społecznym, będą zdolni do inicjowania, planowania i wdrażania skutecznych działań w różnych obszarach życia społecznego oraz na wszystkich szczeblach funkcjonowania systemu ochrony zdrowia, w celu poprawy stanu zdrowia populacji. Absolwent będzie posiadał przygotowanie umożliwiające realizację zadań z zakresu profilaktyki i ochrony zdrowia w instytucjach samorządowych, społecznych i prywatnych, funkcjonujących w obszarze szeroko rozumianej ochrony i promocji zdrowia, ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności rozpoznawania środowiskowych, ekonomicznych, społecznych i psychologicznych zagrożeń zdrowia populacji.

Absolwent „zdrowia publicznego” zdobędzie wiadomości i umiejętności niezbędne do prowadzenia badań w obszarze identyfikowania oraz prognozowania zagrożeń i problemów zdrowotnych określonej zbiorowości. Ponadto uzyska wiedzę umożliwiającą mu rozpoznawanie wpływu procesów społecznych oraz demograficznych na zdrowie społeczeństwa, w tym poprzez prowadzenie badań i współdziałanie w zespołach badawczych, opracowywanie, organizowanie i dokonywanie skutecznej oceny i ewaluacji programów profilaktycznych i promocji zdrowia dla różnych grup środowiskowych, centrach zdrowia i odnowy biologicznej. W wyniku procesu kształcenia zdobędzie wiedzę i umiejętności umożliwiające mu przygotowanie prognozy i szacowania potrzeb zdrowotnych i świadczeń medycznych. Pozna mechanizmy finansowania i alokacji środków finansowych dla systemu opieki zdrowotnej oparte na zasadach równego dostępu do świadczeń zdrowotnych, efektywności, solidarności i optymalnej jakości. Absolwent posiada interdyscyplinarną wiedzę oraz uzyska umiejętności praktycznego wykorzystania nabytych umiejętności i kompetencji społecznych na dynamicznie rozwijającym się rynku usług medycznych i w jednostkach administracji ochrony zdrowia.

Absolwent kierunku „zdrowie publiczne” będzie posiadał znajomość języka obcego na poziomie B2+, w tym będzie potrafił posługiwać się specjalistycznym językiem obcym w zakresie pojęć właściwych dla problematyki zdrowia publicznego.

Możliwości zatrudnienia absolwenta kierunku „zdrowie publiczne”

Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne uzyskane podczas studiów określają możliwości zatrudnienia absolwenta zdrowia publicznego w wielu instytucjach i placówkach realizujących zadania publiczne, w szczególności w zakresie zdrowia publicznego i środowiskowego, promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej. Absolwent będzie przygotowany do pracy na różnych stanowiskach w instytucjach i jednostkach administracji rządowej wszystkich szczebli zajmujących się problematyką zdrowia, jednostkach nadzoru sanitarno-epidemiologicznego w działach: promocji zdrowia, higieny komunalnej, żywienia, epidemiologii. Zatrudnienie znajdzie również w jednostkach leczenia otwartego i zamkniętego, jednostki te mogą oferować różnorodne rodzaje i formy zatrudnienia np. na stanowisku zarządzającym poprzez promocję zdrowia. Może być także zatrudniony w urzędach wojewódzkich, urzędach miasta (gminy), centrach zdrowia publicznego.

Absolwenci zdrowia publicznego mogą zostać zatrudnieni w firmach farmaceutycznych, działach promocji zdrowia, profilaktyki, na stanowiskach przedstawicieli medycznych. Absolwenci zdrowia publicznego mogą być również zatrudnieni w instytucjach opieki i pomocy społecznej: miejskich (gminnych) ośrodkach pomocy społecznej, powiatowych centrach pomocy rodzinie, w działach pomocy społecznej osobom starszym i niepełnosprawnym, w ośrodkach wsparcia rodziny, placówkach opiekuńczo-wychowawczych. Ponadto mogą podjąć zatrudnienie w instytucjach ubezpieczeń zdrowotnych i społecznych oraz instytucjach badawczych zajmujących się problematyką zdrowia publicznego.

Specjalność „Socjoterapia”

Specjalność „socjoterapia” może być szczególnie atrakcyjną ofertą dla osób, które ukończyły studia pierwszego stopnia w obszarze nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej lub w obszarze nauk społecznych, w tym na takich, jak: „zdrowie publiczne”, „praca socjalna”, „pedagogika specjalna” czy „polityka społeczna”.

Absolwent specjalności „socjoterapia” uzyska – w oparciu o dobre przygotowanie teoretyczne i dostosowane do profilu kształcenia zajęcia praktyczne i studenckie praktyki zawodowe – pogłębioną wiedzę i umiejętności w zakresie działalności socjoterapeutycznej i resocjalizacyjnej realizowanej przez nauczyciela – wychowawcę i opiekuna. Program specjalności zgodny jest z przepisami obwieszczenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 czerwca 2013 roku w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli (Dz.U. z 2013 r. poz. 1207) oraz rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 17 stycznia 2012 roku w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (Dz.U. z 2012 r. poz. 131). Po zakończeniu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela (uwzględnionego w programie specjalności „socjoterapia”) absolwent:

- posiada wiedzę psychologiczną i pedagogiczną pozwalającą na rozumienie procesów rozwoju, socjalizacji, wychowania i nauczania – uczenia się;
- posiada wiedzę z zakresu dydaktyki i szczegółowej metodyki działalności pedagogicznej, popartą doświadczeniem w jej praktycznym wykorzystywaniu;
- posiada umiejętności i kompetencje niezbędne do kompleksowej realizacji dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych zadań szkoły, w tym do samodzielnego przygotowania i dostosowania programu nauczania do potrzeb i możliwości uczniów;
- będzie wykazywał się umiejętnością uczenia się i doskonalenia własnego warsztatu pedagogicznego z wykorzystaniem nowoczesnych środków i metod pozyskiwania, organizowania i przetwarzania informacji i materiałów;
- będzie umiejętnie komunikował się przy użyciu różnych technik, zarówno z osobami będącymi podmiotami działalności pedagogicznej, jak i z innymi osobami współdziałającymi w procesie dydaktyczno-wychowawczym oraz specjalistami wspierającymi ten proces;
- będzie charakteryzował się wrażliwością etyczną, empatią, otwartością, refleksyjnością oraz postawami prospołecznymi i poczuciem odpowiedzialności;
- zostanie praktycznie przygotowany do realizowania zadań zawodowych (dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych) wynikających z roli nauczyciela.

Absolwent specjalności „socjoterapia” będzie specjalistą w zakresie:

- diagnozowania środowisk dzieci i młodzieży niedostosowanych społecznie oraz obszarów zagrożeń, ich przebiegu i form występowania oraz możliwości interwencji kryzysowych;
- planowania tematyki zajęć terapeutycznych oraz stosowanych metod w zależności od wieku i preferencji uczestników dotyczących np. rodziny, przyjaźni, miłości, czasu wolnego, własnych aspiracji i potrzeb, ulubionych zabaw itp.;
- udzielania pomocy i wsparcia dzieciom i młodzieży z trudnościami w nauce i w kontaktach z rówieśnikami, z zachowaniami agresywnymi i przestępczymi oraz zaburzeniami emocjonalnymi i uzależnieniami;
- prowadzenia grupowych zajęć i warsztatów terapeutycznych w formie różnorodnych ćwiczeń, zabaw i gier, w trakcie których następuje wyładowanie frustracji, odreagowanie stresów i napięć;
- stwarzania wychowankom sytuacji umożliwiających zmianę własnego wizerunku, zdobycie umiejętności w komunikowaniu się z innymi itp.;
- stosowania różnych metod socjoterapii (praca w kole, burza mózgów, zajęcia plastyczne, psychodrama, pantomima, techniki kształtujące wyobraźnię itp.);
- ewaluacji oddziaływań wychowawczych podejmowanych wobec grupy dzieci i młodzieży niedostosowanej społecznie;
- podejmowania działań na rzecz rodzin dzieci niedostosowanych społecznie;
- współpracy z rodzicami, opiekunami i wychowawcami uczestników zajęć socjoterapeutycznych, z lekarzami i psychologami, z ośrodkami pomocy społecznej oraz z poradniami psychologiczno-pedagogicznymi;
- doskonalenia umiejętności socjoterapeutycznych przez poznawanie: mechanizmów uzależnień, rozróżniania emocji od uczuć, metod łagodzenia konfliktów, sposobów wypełniania różnych ról społecznych, potrzeb młodzieży w procesie dojrzewania itp.;
- dbałości o bezpieczeństwo psychofizyczne uczestników zajęć, zachowanie tajemnicy grupowej oraz zapewnienie regularności spotkań;
- organizowania konferencji i sesji warsztatowy przygotowujących opiekunów, pedagogów i wychowawców do pracy z dziećmi i młodzieżą, która wymaga szczególnego wsparcia i opieki.

Absolwent będzie przygotowany do pracy w charakterze organizatora, wychowawcy lub nauczyciela w:

- młodzieżowych ośrodkach wychowawczych i młodzieżowych ośrodkach socjoterapii;
- szkołach wchodzących w skład młodzieżowych ośrodków wychowawczych i młodzieżowych ośrodków socjoterapii;
- zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich;
- szkołach w zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich;
- jednostkach administracji publicznej odpowiedzialnych za profilaktykę społeczną i przeciwdziałanie patologiom społecznym;
- organizacjach społecznych (NGO), w szczególności zajmujących się opieką i pomocą społeczną.

Specjalność „Żywnie człowieka zdrowego i chorego”

Specjalność „żywnie człowieka zdrowego i chorego” może być szczególnie atrakcyjną ofertą dla osób, które ukończyły studia pierwszego stopnia w obszarze nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej (w tym na kierunku „dietetyka”) lub w obszarze nauk społecznych i w trakcie swej dotychczasowej edukacji uzyskały kwalifikacje w jednym spośród następujących zawodów: dietetyk [kod zawodu: 322001], technik żywienia i gospodarstwa domowego [kod zawodu: 322002], technik technologii żywności [kod zawodu: 314403], technik żywienia i usług gastronomicznych [kod zawodu: 343404].

Absolwent specjalności „żywnie człowieka zdrowego i chorego” uzyska – w oparciu o dobre przygotowanie teoretyczne i dostosowane do profilu kształcenia zajęcia praktyczne i studenckie praktyki zawodowe – pogłębioną wiedzę i umiejętności w zakresie oceny żywności oraz żywienia człowieka.

Absolwent będzie specjalistą w zakresie:

- opartego o podstawy naukowe planowania i wdrażania żywienia indywidualnego i zbiorowego dla zróżnicowanych pod względem wieku, zawodu oraz warunków życia grup ludności;
- organizacji procesu produkcyjnego w zakładzie gastronomicznym;
- prowadzenia racjonalnej gospodarki surowcami i przestrzegania zasad gospodarki odpadkami;
- stosowania systemów i procedur zapewniających jakość i bezpieczeństwo zdrowotne żywności;
- opracowywania receptur na potrawy i napoje oraz przygotowywania menu i potraw wchodzących w skład poszczególnych systemów odżywiania;
- rozpoznawania i zapobiegania stanom niedożywienia;
- oceny stanu odżywienia, sposobu żywienia i zapotrzebowania na makro- i mikroskładniki odżywcze różnych grup osób;
- planowania żywienia człowieka z wykorzystaniem naturalnych systemów odżywiania oraz produktów żywieniowych specjalnego przeznaczenia;
- prowadzenia edukacji zdrowotnej w zakresie zasad prawidłowego żywienia (edukacja żywieniowa);
- realizacji badań w dziedzinie żywienia człowieka;
- prowadzenia badań i działań kontrolnych w zakresie higieny i jakości żywności, warunków jej przechowywania i produkcji potraw;
- stosowania w praktyce zasad prawa żywnościowego;
- prowadzenia własnej działalności gospodarczej w zakresie gastronomii oraz promocji zasad zdrowego żywienia (odżywiania się).

Absolwent będzie przygotowany do pracy w:

- gastronomii, zakładach żywienia zbiorowego typu zamkniętego i otwartego;
- publicznych i niepublicznych placówkach ochrony zdrowia i pomocy (opieki) społecznej;
- urzędach i instytucjach zajmujących się higieną, bezpieczeństwem i kontrolą jakości żywności, w tym w urzędach i organach wykonujących zadania w zakresie nadzoru sanitarno-epidemiologicznego;
- instytutach naukowo-badawczych i ośrodkach badawczo-rozwojowych oraz jednostkach zajmujących się poradnictwem i upowszechnianiem wiedzy z zakresu higieny żywności i żywienia człowieka;

- w ramach własnej działalności gospodarczej w zakresie poradnictwa żywieniowego i gastronomii.

Postępowanie kwalifikacyjne na studia II stopnia na kierunku „zdrowie publiczne” dotyczy kandydatów posiadających dyplom ukończenia studiów I stopnia, II stopnia albo jednolitych studiów magisterskich na kierunkach przynależących w całości lub w części do:

- 1) obszaru nauk społecznych lub
- 2) obszaru nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej.

Ponadto kandydaci na studia będą musieli wykazać się zgromadzeniem co najmniej 60 punktów ECTS w ramach realizacji treści i efektów kształcenia z zakresu następujących zagadnień przynależących do obszaru nauk społecznych oraz obszaru nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej:

- prawo,
- ekonomia,
- finanse,
- organizacja i zarządzanie,
- socjologia,
- psychologia,
- pedagogika,
- dydaktyka ogólna i dydaktyki szczegółowe,
- ekologia i ochrona środowiska,
- statystyka (biostatystyka),
- demografia,
- anatomia człowieka,
- fizjologia człowieka,
- sport,
- genetyka,
- mikrobiologia,
- biochemia,
- parazytologia,
- kliniczny zarys chorób,
- farmakologia i farmakoterapia,
- pielęgniarstwo i położnictwo,
- zdrowie publiczne,
- promocja zdrowia,
- edukacja zdrowotna,
- zdrowie środowiskowe,
- epidemiologia,
- nadzór sanitarno-epidemiologiczny,
- ubezpieczenia społeczne,
- ubezpieczenia zdrowotne,
- polityka społeczna,
- polityka zdrowotna,
- pomoc społeczna,
- praca socjalna,
- problemy zdrowia w skali międzynarodowej,
- ratownictwo medyczne,
- nauki o żywieniu człowieka i żywności,

- kwalifikowana pierwsza pomoc,
- metodologia nauk społecznych,
- metodologia nauk o zdrowiu,
- seminarium dyplomowe realizowane w obszarze nauk społecznych,
- seminarium dyplomowe realizowane w obszarze nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej,
- praktyka w szpitalu dziecięcym lub dla dorosłych,
- praktyka w poradni zdrowia psychicznego, poradni dietetycznej oraz w innych poradniach realizujących zadania z zakresu pomocy medycznej, profilaktyki i ochrony zdrowia,
- praktyka w domu opieki (pomocy) społecznej,
- praktyka w każdej innej placówce i instytucji realizującej zadania z zakresu: zdrowia publicznego, promocji zdrowia, edukacji zdrowotnej, zdrowia środowiskowego, epidemiologii i nadzoru sanitarno-epidemiologicznego, ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych, polityki społecznej i zdrowotnej, pomocy społecznej, opieki, rehabilitacji i ratownictwa medycznego.